

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Aulici & Religiosi colloquium de imagine Christi in cruce pendentis,
Num ea sit justitiæ & judicij diuini signum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

QVOD, QVOTVPLEX, ET QVAM
IVSTVM VBIQVE SIT IVDICIVM

DIVINVM?

CAPVT I.

Ingressus in hoc argumentum; quo ostenditur, quocung. loco, & tempore, etiam Dominice Passionis, Christum, velut serpentem, in Cruce aspectum, magnam homini occasionem offerre, de diuinis Iudicijs cogitandi.

BAT aliquando homini Aulico interior Religiosus bonis artibus initiatus; qui, vt ab illo vrbane excipiebatur, ita sibi censuit illum vicissim, pietate, in eum diem, haud admodum frequenter auditâ, erudiendum; vt Palatinis moribus, mores asceticos reponeret. Multus illi erat sermo de diuinis *Iudicijs*, de que supplicijs eorum, qui, per scelera, per libidines, per vanitatem, vitâ exierunt. Aiace credidit, Vlysem inuenit. Nam Aulicus, cum eiusmodi colloquijs non insuesset, omnia traxit in iocum. Venerant fortè ad locum, in quo effigies Christi Saluatoris è Cruce pendentis transeuntes inuitabat, ad cruciatus, pro humana gente, exantlatos memoria repetendos. Ibi Religiosus, cum alto suspirio, dicebat:

*Ploremus ante Iudicem,
Electamus iram Vindicem.*

Aulicus, qui cachinnare magis, quàm orare didicerat, Cyclo-
pis antro dignam hanc, aiebat, cantilenam; vt quæ *Iudicem* caneret, cum canere oporteret *Redemptorem*. Hic Religiosus, ô quàm parum es, in Ecclesiæ, hymnis, versatus, inquit: quàm parum versatus in scientiâ Crucis? nunquam ego diuini Iudicis iram magis horresco, quàm cum Redemptorem intueor, in cruce peccata nostra luentem. Hoc dicto nexum suum fecit Aulicum, vt, toto reliquo itinere, vellet aures suas salubri curiositate saginari. Primùm igitur ostendit Religiosus, passim patibula sta-

A re,

re, ante ciuitates, in iustitiæ monumentum: fuisse autem & Christi crucem ex iustitia diuina decretam, cum ita exoluerit, quod nos deliqueramus. Postea, ut hospitem suum inescaret, ex Æliano, quod sequitur, legit, & disputatione, quam nos, hoc volumine deducimus, exposuit.

II.
Ælian. l. 10.
de animal.
cap. 31.

Aspidis genus unum Thermuthin Ægyptij nominant. Hanc sacram esse aiunt, & summa religione colunt. Itaque ea Isidis simulachra, tanquam regio quodam diademate, coronant. Eandem in perniciem hominum natam esse negant. Enimvero comminiscuntur, eam se à probis abstinere: contra vero impys necem asferre. Quod si ita est, Iustitiam Vniuersi dixeris hanc feram honorare, ut que acrimonia intellectus bonum à malo discernat, & tanquam illius ministra ac vindex in malos animaduertat. Addunt alij, Isidem sceleratissimis hominum eam immittere. Hanc quoque, solam in hoc genere immortalem esse Ægyptij referunt, qui aspidum genus in sedecim species diuidunt. In sacris igitur edibus ad unumquemque, angulum subterranea sacella exedificant, ubi sanè Thermutidi habitanti bubulum adipem edendum, interuallis quibusdam, obijciunt.

III.
Act. 28. 3.

Eiusdem propemodum sententiæ fuisse Melitensis insulæ Barbaros incolas, indicat D. Lucas. Nam ibi, cum congregasset Paulus aliquantam sarmentorum multitudinem, & imposuisset super ignem, vipera à calore cum processisset, inuasit manum eius. Vt verò viderunt Barbari pendentem bestiam de manu eius, ad inuicem dicebant: Vtique homicida est homo hic, qui, cum euaserit de mari, ultio non sinit eum viuere.

IV.
Virg. lib. 3.
Æn.

Hoc Barbarorum, uti & Ægyptiorum iudicium planè erat barbarum, rude, atque à rectâ ratione alienum. Nullum enim, inter probos improbòsque, bestię suâ naturâ ingeniose nouerunt discrimen. Quod si illæ, aut quæcunque alia Pests & ira Deum Stygijs sese extulit undis, aliquando, ad hominum scelera vindicanda, à Deo immittuntur, non tanquam suppedanei quidam iudices, qui causam cognoscant, sed, velut supremi Numinis ac iustitiæ ministri, aguntur potiùs, quàm agunt, famulantur, & tanquàm instrumenta duntaxat punientis Dei adhibentur: ut videre fuit, in ignitis serpentibus, qui, ut dentem dente plecterent, murmuratores, in deserto, momorderunt.

Num. 21. 6.

V.

Imò & hoc genus animantum, & quadrupedes belluæ, & volatici dracones, & furentes Harpyiæ, non rarò etiam inuadunt

inno.